

Ziua mondială a tinerilor, ediția XXXI-a

Cracovia, iulie 2016

Mesajul lui Julián Carrón

Viața este plină de neprevăzături. «Lumea a fost cucerită de creștinism mai ales prin acest cuvânt sintetic: „milostivire”» (don Giussani). Cine ar fi pariat pe milostivire ca să „cucerească” lumea?

Ca să nu sfârșim în dezorientare, întotdeauna Biserica ne propune niște gesturi, pe care ne propune să le verificăm prin experiența noastră. Voi ați acceptat una din aceste propuneri: aceea de a participa la ZMT de la Cracovia, alături de tineri din toată lumea.

Să nu uitați și la ce anume ați spus da: Papei care v-a invitat pe toți. Da-ul vostru este pentru a vă educa la o legătură care, pentru noi, nu este discutabilă, ci este substanțială: legătura cu Petru, zăgazul stabilit de Cristos pentru siguranța drumului nostru. Cei care vor merge la Cracovia, fac asta pentru a descoperi și mai mult valoarea Bisericii, apartenența la ceva stabil, care are un punct de referință cu un nume precis: papa Francisc. Fără această conștiință, apartenența noastră ar fi fragilă.

Mergeți la Cracovia cu o rațiune precisă: aceea de a-i cere lui Cristos să ne elibereze. Mergeți și să-i cereți în genunchi, să cerșii de la El – ca niște sărmani – milostivirea Sa. Oare se poate gândi cineva că nu ar avea nevoie de îndurarea Lui? Asta ar însemna să nu recunoaștem amploarea propriei nevoi, căreia doar Cristos îi poate răspunde în mod adecvat: «Isus Cristos a venit să vestească și să realizeze timpul peren al harului Domnului, aducând eliberarea» (*Mesajul pentru ZMT*).

Papa ne invită să ne cufundăm în Anul cel Sfânt al Milostivirii, recunoscând că Domnului continuă să îi fie milă de noi. Noi suntem obiect al iubirii Sale profunde, care nu ne abandonează și are grijă de destinul nostru. «Lăsați-i-vă atinși de privirea sa plină de îndurare, care potolește setea profundă ce sălășăiește în inimile voastre tinere: sete de iubire, de pace, de bucurie, și de fericire adevărată» (*Mesajul pentru ZMT*).

Când mergeți la ZMT, nu vă grăbiți să primiți răspunsul la întrebările voastre; graba este semn al acelei nesiguranțe care ne face să vrem să posedăm imediat ceva. Așa cum se întâmplă în privința alegerii stării de viață: oare trebuie să mă căsătoresc sau nu? Trebuie să mă fac preot, călugăr sau *memor Domini*? Înainte de toate, fiți preocupați de parcurgerea unui drum. Dacă cineva face un drum, va găsi răspunsul. Un răspuns pe care Misterul îl va da atunci când fiecare va fi pregătit să-l primească, atunci când va fi cu adevărat disponibil să îl primească. Să cerem această disponibilitate a inimii. Misterul îți dă ție vocația – ție! – și te va face să sesizezi, încet încet, factorii, datele pentru a lua o decizie, fiindcă la urma urmei tu va trebui să decizi, nimeni nu te va putea înlocui, nici părinții, nici prietenii, nici preoții sau șefii. Nimeni! De

asta trebuie să cerem permanent, învățând să ne abandonăm în mâinile Misterului care ne dă tot timpul de care avem nevoie.

«Doamne, trezește-te, nu-ți faci griji că ne scufundăm?». «De ce vă temeți, oameni cu puțină credință?» (cfr. *Mt* 8,25-27), le spune Isus discipolilor terorizați în timpul furtunii de pe lac. Ei sunt speriați și el doarme liniștit în barca scuturată de valuri. Sau imaginați-vă când Isus e arestat în Grădina Ghetsimani și Petru spune: «Nu, nu, așa ceva nu se poate întâmpla!». Își scoate spada și începe să taie urechi (cfr. *In* 18,10-11). Și Isus: «Dar ești nebun?». Din ce se naște reacția lui Petru? Din nesiguranța lui. Și reacția opusă, a lui Isus? Din siguranță: Isus se încredințează în mâinile Tatălui. Cine avea cele mai multe date despre realitate? Petru sau Isus? Dar noi credem că suntem mai inteligenți decât Dumnezeu. De ce, în grădina Ghetsimani, Petru se simte singur și răătăcit, în schimb Isus nu? «Tatăl și cu mine una suntem, Tatăl nu mă părăsește niciodată» (cfr. *In* 10,30). Isus se uită la esențial, are o conștiință clară asupra Celui care îi face companie în mod profund pe drumul său în lume.

Conștientizarea acestor lucruri înseamnă să pătrundem deja în ZMT, primul pas e să ne ajutăm să fim conștienți de aceste lucruri. Și, amintiți-vă: cine vă ajută să faceți un pas, acela vă e prieten. Fiindcă prietenia, ne-a spus mereu don Giussani, înseamnă să mergem spre destin, e o «companie îndrumată spre destin».

Vă urez să trăiți zilele de la ZMT ca pe o ascultare față de Cristos, față de modalitatea prin care ajunge Misterul la voi, prin care bate la ușa tineretii voastre și vă cere, în șoaptă, să poată intra pentru a împlini în voi promisiunea ce sunteți.

Ca un antrenament pentru ZMT, vă invit să abordați direct întrebările pe care vi le-a adresat Papa în Mesajul său: «Iar tu, dragă tinere, dragă tână, ai simțit vreodată asupra ta această privire plină de iubire infinită care, dincolo de toate păcatele, limitele, greșelile tale, continuă să aibă încredere în tine și să privească existența ta cu speranță? Ești conștient de valoarea pe care o ai în ochii unui Dumnezeu care ți-a dat totul din iubire? Cum ne învață Sfântul Paul, „Dumnezeu își arată iubirea pentru noi prin faptul că, în vremea când eram încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi” (*Rm* 5,8). Dar oare înțelegem cu adevărat forța acestor cuvinte?».

Vă doresc ca cele spuse de Papa să vibreze în voi, astfel încât, la întoarcerea voastră, să puteți recunoaște în voi niște prieteni adevărați, martori a ceea ce îi place mai mult lui Isus: «Lăsați-vă atinși de milostivirea lui fără limite, ca să deveniți la rândul vostru apostoli ai îndurării prin acțiunile voastre, prin cuvintele și rugăciunile voastre, în lumea noastră rănită de egoism, de ură, și de atât de multă disperare, în contextele vieții voastre cotidiene și până la marginile pământului. În această misiune, eu sunt cu voi».

Sunt cu voi și eu, oferind zilele mele pentru drumul vostru.

Julián Carrón